

כל המנחות פרק ראשון מנחות

או קורט לנצוה פסול. מפי ב' שהקומץ חסר כדי מקוה הקורט. וז"ל
יבדל קומץ והלא לנצוה על המנחה היא דרמבי (ויקרא ו) כל הלצוה
אזאזר על המנחה תטובנה לדבר שקומץ משקלם הלצוה כולה לצד אחד
קומץ המטות מאתנה העלי ז': מלה כס הקרבה היא. דלחצר שהיה
הקומץ על המנחה היה מולחו

(ד) יבדקו פרישית דהיי אומר צ"ע (נאמן)
 (ה) יכול תהא מנחה כולה טעונה מלה
 (ו) תעלה ע"ל שן קרבנך ו' קרבן טעון
 וזמן כל המנחה טעונה מלה. וטעון
 ולישמעין לבונה וכל שכן דרור
 ומלה תריך א' תנא לבונה דברשא
 וזמן דלא מביעיה ליה למיתא
 דרור ומלה אלא הויל ונקט דרור
 דברשא תנא לבונה ומלה ו' מאי אירא
 קומץ חסר סיפוק ליה דרור
 משום פסולת פסולת דקדשים דמס'
 ודף פסולת (ד. א.) א' נמי חוזק בין
 לקמה לקמה כגון לבאמנע הקומד
 את הקומד ונראה כשי חא'י
 למעלה אל הזד. למעלה אל הזד
 למטה אל הקמיה דליכא מלה
 דהיינו מן הזד דלאחר שקמך הופך
 דרור למטה כדי שלא יפול מן
 הקומד כלום והו' ו' גדול וקמיה מן
 הזד והשתא ליכא חתיפה שאלו הקמה
 מנומטל דרור אל שאלו קמיה: איכא:
 כדקדמלי אינשי. משמע בכל האכצבות:
 ורס. אכצב קטנה ממנה מתחיל
 והורט וז"מ למדת חסון וזל ארכה
 ממה מתחיל וקמיה הקומד
 מאחורו אכצב שאלו הקטנה: וז אכס.

וממנה מודדין כל אמות הבנין והכלים
לפני שהיא ארוכה מכולן ושמי אמות
היו בשוהן הדיכריס) שמי מקלות והן
היו ובהן צמודי האמות הבנין והן
מקלות ומדדו בחזותו אצבע ט"א שהוא
בדמיון: וזו גודל. לזהויות מדמור. וזו
האלמא ב' קמיאה קבוען ולא וזת:
ומשיני יא אמרין דכלוהי אצבעות
בעינין לקמיאה: לשוון. דלא יוא
קמחא למטה מן הקומץ מוחקו ומשויהו
באצבע קטנה שלא יהא מצורף וכן
ומתמלעלה בגודל: **היזי עזי**. אמרין
המאדער דקטני וז קמיאה דממנה מתחיל
הקומץ: **ט"ל קומול**. והרים
וממנו קומול (ויקרא ו'): **בראש**
אצבעותיו. מעט בא' שלא יגיע עד
פס דו: **במהר ומחשש**. דמעשיהן
בא' דלאר קעמן צפרה אלו
מנחת מנחות קמלות (דף ע"ה) לאפשר
לפחותא דקוט כל כך וכשואו קומץ

١٢٠

וְזוֹ הִיא עֲבוּדָה קִשָּׁה שְׂבִמְקָרְשָׁה. ל"ז צִפְרָק אֵלֵי מִנְחֹת (לְקַמֵּן שֶׁהֶ): שְׂמִיחִין לְסוּלֵתִין אִינֵי קִשָּׁה יוֹמֵר מִמִּנְחָת סוּלֵת אֵלֵּא סִפְרָ לֵה כִּמְ"ד שֶׁהִיא מִחֻלְקָה לְשִׁנִּים וְשִׁנִּים לְאִרְצֵהֶּנָּה: **וְהָאֵל אִיבֵּא חֲפִינֵה** כִּשְׁהִיא כִנְגָם לְפָנֵי וּלְפָנִים וְלֹא כִּשְׁהִיא חוּפִין בְּלִשְׁכָּתָה אִיבֵּא חֲפִינֵה: וְעֲבוּדָה קִשָּׁה הִיא מֵאֵל מֵאֵל כְּדֻמוֹת צִיּוֹמָא

או קורט לבונה פסול: כל הני למה לי צריכא
דאי תנא צרור משום דלאו כת הקרבה היא
אבל מלח דבת הקרבה היא אימא תתכשר
אי תנא מלח דלא איקבע בהדי מנחה
מעיקרא ^א ^ב ^ג (שאינו מולח אלא הקומץ בלבד)
אבל לבונה דאיקבע בהדי מנחה מעיקרא
אימא תתכשר קמ"ל: מפני שאמרנו הקומץ
החסר או היתר פסול: מאי איריא משום
חסר ויתר ^ד ותיפוק ליה משום חציצה א"ד
ימיה מן הצד אמר ליה אביי לרבא כיצד
קומצין אמר ליה כדקמצי אינשי אייתיביה ^ה ^ו
ורת זו קמציה זו אמה זו אצבע זו גורל
^ז אלא להשוות (כלומר קומץ מלא היד כרי
שלא יהא חסר ואחר כך מוחק באצבע קמנה
בלמטה) היכי עביד אמר רב זוטרא בר
טוביה אמר רב חופה ^ח שלש אצבעותיו עד
שמגיע על פס ידו וקומץ תניא נמי הכי ^ט מלא
קומצו יכול ^י מבורז ת"ל בקומצו אי בקומצו
יכול בראשי אצבעותיו ת"ל מלא קומצו הא

ותיו על פס ידו וקומץ במחבת ובמרחשות מוחק בגודלו
ה מלמטה ^ז וזו היא עבודה קשה ^ז שבמקדש זהו ותו
ואיכא חפינה אלא ^ז זו היא אחת מעבודות קשות
שיטא לי מלא קומצו כדקמצי אינשי בעי רב פפא קמץ
מאי מן הדדדן מאי ממטה למעלה מאי ^ז תיקון אמר
מלא חפניו ידכפני אינשי בעי רב פפא חפן בראשי
מלן מהו ^ז חפן בזו וקרנן זו אצל זו מהו תיקון בעי
בדפניה דמנא מאי תוך כלי בעינן והאיכא או דלמא
בא ^ז תיקון בעי מר בר רב אשי הפכיה למנא ודבקה
מאי הנחה בתוכו בעינן והאיכא או דלמא בתקנו
ב ^ז יביצד הוא עושה פושט את אצבעותיו על פס ידו
גה חיסר לכונתה פסולה: גמ' היכי דמי ריבה שמנה
שחפריש לה שני לוגין ולוקמה כגון דעריב בה שמן
וכי תפריש שמן דחולין ושמן דחבירתה לא פסל
בר טוביה אלא מעתה מנחת חומא דפסל בה שמן
יה הא לית לה אי דחולין ודחבירת' הא אמרת לא פסל
לה שמן כיון דלית לה שמן כלל חולין נינהו) ור'
קאמר לא מיבעיא דחולין ודחבירתה דפסיל אבל הפריש
י חזי לי' והאי חזי לי' אימא לא ליפסיל קמ"ל ומנא ליה
יבא מתני' כשיתיה מאי איריא דתני ריבה שמנה ליחני
קמ"ל דאע"ג דהפריש לה שני לוגין: חיסר לכונתה:
על קורט אחד פסולה על שני קרשין כשרה דברי
אומר על קורט אחד כשרה פחות מכאן פסולה
והתניא

טע: [בא] ווו היא עבודה קשה שמקדש. שנקושי גדול הוא משהו של
היא עבודה קשה: ובפניה ממי אמר? בפי' הויזאל'ו בן בןסכס וימא
היא עבודה קשה: דקדמי' מלך אפשמיו דומוק קממ: דממ
והס ר' כלפי [בא] קממ וקונוק מלל קומני עד שם ידו כמקנו קממ:
ידו למוך ידו. ל"א מן הדדדן מזי הכלי שלל קממ דממע הכלי:
ומוק: מלל פניו. דיוס הפיפיוס קטרת סמס דק: דקדמי' אפשי.
דקר בין גורל לאפשי. ל"א מן הדדס שלל דקדיק לקומק.
דסיה לכלי בית קיבול מלמוריו כמו שם בקטרת בלל: מרנ' [בא]
[ויקרא יד] לממח ורגו שמן: חיסר שמנה. פקולה דלממן לעיל (ט)
הם מלל קומוק. בפי' הרי עלי שפירן [קמן ק:] מפרס לה בגי'ס מלמ
גב' אפשי' לה. לשם ממח וס [שם] דלל. גוני. [לא] ועירבו
קממ כנוג דעריב כה. פורמח שמן [בא] דמול או שם דקדמיס:
שמן [ויקרא ה] ואם שם פסול: אי דידה. שפירשו לשמה: הא לים
לה. כוומר ויל לגביה דהאי חזי ליה ויל לגביה דהאי חזי ליה:
קול אם עירבו עמה: שמנה. משמע דרופרש [לא] לשמה:
והנפיל

מסורת הש"ס

(א) רש"ק מ"ז, (ב) כמוצות ה',
(ג) יומא מז. ע"ש, (ד) גסס מז:
מט: וזכרים קד: (ה) יומא
מז: (ו) יומא מלח. (ז) ז"ל
לעזר, (ח) עיין קוסמוסות וזכרים
ד' ז"ל דרבינו, (ט) ז"ל לעזר,
(י) ז"ל לעזר, (כ) וינקרא בן,
(ל) אס מוטל בהמעט הקומץ
חולק את. ז"ק, (מ) ונקמן תמל,
(נ) רשאי אכזעמויו. ז"ק,
(ס) ז"ק מ"ז, (ז) ז"ל קומין
וגי' נמנו, (ח) ויפ' חוס'
שבת דל: ד"ה וואלן.

גליון הש"ס

גמרא זו היא אחת
מעבודות קשות. עיין לקמן
דף נד ע"א מוספות ד"ה אין
לך:

מוסף רש"י

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

כ ו א ב ג מ"י פ"א מהלכות
 מעשרין ה"י כמג עשין
 קפ"ד
 ז ו ד מ"י פ"א מהלכות
 יוה"כ הלכה א'
 ח ה ו מ"י פ"א מהל'
 פסוק"מ הלכה כה:
 ז (מ"י פ"א מהלכות מעשר"ק
 הלכה יג):
 ח (מ"י פ"ב שם הלכה ה
 ע"מ):
 ט ו ט"י פ"א מהלכות
 פסוק"מ הלכה ט:
 ע י ב מ"י שם הל"ח:

הגהות הב"ח

(א) גמ' יכול שקמצו מבורן
ת"ל: (ב) רש"י אחר ד"ה
הכי עבד ז"ל ד"ה
שקומצו מבורן גדוש
לישנא אחרינא שיש
קמח בין ראשי
אצבעותיו לפס ידו:

שיטה מקובצת

[illegible]